

og det skal man gjøre derved, at man gennemfører denne Forandring, som der er Spørgsmaal om. En engang vedtagen Lov forandres ikke ved en motiveret Dagsorden, men ved en ny Lov, hvortil ikke alene dette Thing, men ogsaa det andet Thing har den fuldeste Ret til at gjøre sin Stemme gjældende, og hvortil hører Hans Majestæts Sanction. Derfor er denne Vej aldeles forkastelig, og jeg kan med Hensyn til Regeringens Stilling ikke gjøre det klarere, hvilke Misligheder det kunde medføre, end dersom man vil gaae ud fra, hvad jeg allerede tidligere har antydet, og som ikke var grebet ud af Luften, at der for Regeringen er Spørgsmaal om at kunne bygge videre paa den lovgrundede Basis, som ved Loven er givet. Men dersom man da kaster en saadan Dagsorden ind, om hvis Indfyldelse paa Regeringen Ingen kan give nogen Forklaring, hvad er det da for en Stilling, man sætter Regeringen i? Jeg kan kun udtale bestemt, kort og tydeligt, at Regeringen vil ansee en saadan Stilling for fuldkommen uholdbar.

Rindsen: Jeg kan for mit Bedkommende ikke tiltræde den Motivering, eller den Opfattelse af det hele Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, som den ærede Forslagsstiller, der har ført Ordet for Forslagsstillerne, har udtalt i de tvende Foredrag, han har holdt; men paa den anden Side kan jeg dog heller ikke finde, at hvad der er fremkommet imod Forslaget er tilstrækkeligt til, at jeg skulde tilbage tage for mit Bedkommende Forslaget om en motiveret Dagsorden, saalænge den høitærede Minister ikke med Bestemthed har udtalt, at Regeringen allerede stod i Underhandlinger om den paa tænkte Jernbane, og at Vedtagelsen af

den motiverede Dagsorden vilde i nogen som helst Henseende kunne skade eller præjudicere denne Underhandling; saalænge en saadan Erklæring ikke er fremkommet, maa jeg fastholde Forslaget. Jeg kommer tilbage til, hvad den ærede Ordfører har udtalt i sit sidste Foredrag. Han gik ud fra, at Stemningen i Jylland var imod den Jernbane, som er foreslaaet i Loven af 4de Marts 1857. Jeg tør ikke bestemt modstige ham i saa Henseende; men saameget er vist, at er der en Stemning imod den, saa er der paa den anden Side ogsaa megen Stemning for den, hvilken der er den overveende, er vist ikke let at afgjøre. At jeg ved den motiverede Dagsorden har villet tillintetgjøre Loven af 4de Marts 1857, det har aldrig været min Hensigt, og ligger heller ikke i det stillede Forslag. Jeg ønsker denne Tverbane fremmet, naar Pengeforholdene ere af den Bestaaenhed, at man tør bygge fort paa den, og hvad jeg har villet ved den motiverede Dagsorden, det er, at jeg vilde, at Thinget skulde ved sin Afstemning lægge for Dagen for den høitærede Regering, at man troede, at Pengeforholdene, saavidt som de fra Folkethingets Standpunkt kunne oversees, vare af den Bestaaenhed, at vi troede ikke, at det vilde være heldigt — saafremt Regeringen ikke paa særdeles billige Vilkaar og Betingelser kunde contrahere om denne Jernbane — da for Dieblisset at afflutte nogen Contract i saa Henseende. Det er det, jeg for mit Bedkommende har villet, at der skulde udtales, og det er det, jeg har havt for Dæ, idet jeg har sluttet mig til Forslagsstillerne; hverken mere eller mindre vil jeg for mit Bedkommende have lagt i Forslaget til den motiverede Dagsorden.